Sportivii şi activul clubului C.C.A. şi-au analizat cu simţ de răspundere activitatea

După aproape un an de bogată activitate competiţională, sportivii, tehnicienii şi activiştii clubului sportiv al Casei Centrale a Armatei s-au întîlnit, recent, în cadrul şedinţei plenare, pentru a analiza cu grijă aspectele principale ale muncii desfăşurate în această perioadă. Şedinţa plenară a constituit, firește, un eveniment deosebit în viaţa clubului C.C.A., care numără în rîndurile sale numeroşi campioni şi recordmani ai ţării, performeri de valoare internaţională. Cu această ocazie s-a făcut o temeinică analiză a activităţii secţiilor pe ramură de sport, au fost criticate cu asprime lipsurile manifestate de către unii sportivi şi antrenori şi, în acelaşi timp, s-au stabilit măsurile corespunzătoare pentru ca acest puternic club sportiv să înregistreze în viitor succese şi mai importante care să contribuie la ridicarea prestigiului sportiv al ţării noastre.

O CREŞTERE EVIDENTĂ A MAIESTRIEI SPORTIVILOR...

Fiecare dintre participanţii la şedinţa plenară a clubului sportiv C.C.A. a încercat un sentiment de îndreptăţită mîndrie atunci cînd au fost trecute în revistă succesele pe care sportivii C.C.A. le-au repurtat în anul olimpic 1960. In marile competiţii interne, campionate republicane, competiţii tradiţionale etc., în confruntările internaţionale — purtînd tricourile clubului şi de multe ori ale reprezentativei naţionale — sportivii de la C.C.A. au dovedit o ridicată valoare, cucerind victorii preţioase.

Bilanţul acestei activităţi este deosebit de bogat. Nu mai puţin de 30 de sportivi au cucerit titluri de campioni ai ţării la probele individuale iar 16 echipe şi-au înscris în palmaresul lor victorii în campionatele republicane. De 28 de ori sportivii C.C.A. şi-au înscris numele pe tabelele de recordmani ai ţării, 72 de victorii internaţionale au marcat activitatea sportivilor şi echipelor C.C.A., iar 121 de sportivi au fost selecţionaţi în diferitele reprezentative ale ţării.

Echipa de fotbal, spre care îşi îndreaptă atenţia zeci de mii de admiratori, a cucerit titlul de campioană a ţării în campionatul 1959/1960, iar la sfîrşitul turului campionatului 1960/1961 se află pe locul I.

Un aport deosebit l-au adus sportivii C.C.A. în formarea lotului olimpic care se pregătea să participe la Jocurile Olimpice de la Roma. Prin performanţele lor, prin comportarea deosebită de care au dat dovadă, 26 de sportivi s-au impus selecţiei şi au fost prezenţi la startul marilor întreceri olimpice, unii dintre ei realizînd performanţe de valoare.

Analizînd succesele realizate în acest an, darea de seamă a situat — aşa cum se cuvenea — la loc de frunte marile performanţe obţinute în arena internaţională de sportivi ai clubului C.C.A.: titlul de campion olimpic cucerit de maestra emerită a sportului Iolanda Balaş, un titlu de campion balcanic, două recorduri mondiale, un record olimpic şi două recorduri europene.

O contribuţie importantă la realizarea acestor succese, la creşterea continuă a măiestriei sportivilor militari au adus-o antrenorii clubului care au muncit cu dragoste şi pricepere. Majoritatea dintre aceştia au îmbogăţit considerabil conţinutul ştiinţific al procesului de instruire-antrenament promovînd cele mai noi metode în desfăşurarea antrenamentelor, aplicînd cu succes experienţa mişcării sportive din ţara noastră, a sportului din Uniunea Sovietică, din celelalte ţări ale lagărului nostru socialist. Trebuie subliniat faptul că, apreciindu-se valoarea cunoştinţelor tehnice şi pedagogice ale antrenorilor clubului sportiv C.C.A., 19 dintre aceştia au fost chemaţi să ajute în munca de pregătire a loturilor republicane. De asemenea, trebuie scos în evidenţă faptul că 6 antrenori ai clubului au participat la pregătirea lotului olimpic al ţării noastre.

Realizarea acestor frumoase succese este un rezultat firesc al minunatelor condiţii create mişcării noastre de cultură fizică şi sport de către partid şi guvern, grijii părinteşti de care sînt astăzi înconjuraţi sportivii în ţara noastră. Avînd la dispoziţie o puternică bază materială, cadre tehnice cu calificare superioară, condiţii din cele mai bune de pregătire ştiinţifică, sportivii militari s-au străduit să răspundă posibilităţilor create şi încrederii ce le-a fost acordată, printr-o muncă conştiincioasă, dîrzenie şi voinţă de a învinge.

Dar, s-au ridicat toate aceste succese la nivelul cerinţelor şi al condiţiilor create? Iată problema asupra căreia participanţii la şedinţa plenară s-au oprit cu deosebită atenţie şi simţ de răspundere, analizînd cu seriozitate munca desfăşurată în acest an.

...DAR NU TOŢI SPORTIVII AU ATINS NIVELUL PERFORMANŢELOR INTERNAŢIONALE!

Darea de seamă, ca şi discuţiile au arătat că deşi o serie de sportivi au reuşit, printr-o muncă perseverentă, să-şi situeze performanţele la nivelul recordurilor europene sau mondiale, mai sînt totuşi sportivi care, concentrîndu-şi atenţia doar asupra obţinerii unor satisfacţii de moment (cîştigarea unor concursuri sau campionate) au înregistrat fie o creştere necorespunzătoare a performanţelor lor, fie o stagnare.

Considerăm că atît darea de seamă cît şi cei care au luat cuvîntul pe marginea acestei probleme au procedat just analizînd cu exigenţă rezultatele obţinute de sportivii militari în raport direct cu nivelul atins pe plan internaţional. Numai o asemenea analiză poate să ducă la concluziile cele mai eficiente, poate să înlăture autolinistirea unor sportivi, să deschidă perspective sigure muncii din cadrul secţiilor pe ramură de sport. Să ne oprim asupra unuia din sporturile în care valoarea sportivilor poate fi exprimată prin cifre: atletismul. Astfel, campioana republicană la 80 m garduri, Lia Jung, aruncătorul de ciocan Nicolae Răşcănescu sau discobolul Romeo Coveianu au obţinut rezultate care sînt încă departe de nivelul internaţional. Disproporţia dintre performanţele realizate de aceşti sportivi fruntaşi şi rezultatele care se înregistrează pe plan mondial este izbitoare şi vorbeşte de la sine despre mediocritatea în care se complac unii sportivi care cuceresc sau se clasează în primele locuri în campionatele ţării. Cum pot oare aceşti sportivi să se mulţumească şi uneori chiar să se mîndrească cu astfel de rezultate slabe, care nu se ridică nici pe departe la nivelul condiţiilor create, la nivelul dezvoltării pe care, de exemplu, atletismul l-a înregistrat în ultima vreme pe plan mondial? Neţinînd pasul cu creşterea performanţelor din arena internaţională aceşti sportivi nu-şi aduc contribuţia la victoria clubului şi uneori chiar a echipei naţionale în confruntările cu alte reprezentative.

Exemple asemănătoare le oferă şi activitatea secţiei de nataţie unde — aşa cum a scos în evidenţă darea de seamă şi au subliniat vorbitorii — înotători ca Alexandru Schmaltzer, Ştefan Ionescu şi alţii, deşi deţin recordurile ţării, se află la mari diferenţe faţă de cele mai bune performanţe mondiale.

Diferenţa de valoare dintre performanţele unor sportivi fruntaşi ai C.C.A. şi ai altor cluburi şi cele ale recordmanilor mondiali este poate şi mai bine ilustrată de rezultatele halterofililor Tiberiu Roman, Atila Vasarheli sau Silviu Cazan.

Toţi aceşti sportivi trebuie să depună mai multe eforturi în pregătirea lor, să privească cu mai mult simţ de răspundere sarcinile ce le revin, să obţină performanţe mult mai bune în viitor.

EXIGENŢA DAR ŞI... MULŢUMIRE DE SINE!

Este neîndoios faptul că numai dovedind o continuă exigenţă în pregătire un sportiv poate să meargă în pas cu ritmul de creştere a performanţelor, să fie prezent în întrecerea pentru cucerirea locurilor fruntaşe în diferitele întîlniri internaţionale. Înţelegînd pe deplin acest lucru şi muncind cu eforturi sporite, scrimerii, handbaliştii, rugbiştii clubului C.C.A. au arătat în competiţiile la care au participat în acest an o evidentă creştere valorică, ceea ce le-a permis, aşa cum era firesc, să obţină succese de prestigiu. Acest lucru este cu atît mai important cu cît mulţi dintre sportivii secţiilor respective sînt membri ai loturilor republicane şi ei sînt adesea chemaţi să reprezinte culorile ţării. Or, tocmai în cadrul clubului, în cadrul secţiilor pe ramură de sport, este asigurată pregătirea de bază a sportivilor din loturile reprezentative iar comportarea lor reflectă calitatea muncii de instruire desfăşurată de-a lungul anului.

Acest important lucru nu a fost înţeles pe deplin de către toţi antrenorii şi sportivii de la C.C.A. Unii dintre aceştia au preferat în locul exigenţei sporite faţă de munca lor, o mulţumire de sine „explicată" prin cîteva rezultate bune obţinute la un moment dat. O asemenea concepţie nu poate duce desigur la progrese, ci dimpotrivă are repercusiuni directe asupra performanţelor viitoare. Aşa s-a întîmplat, de exemplu, în cazul secţiilor de gimnastică unde nu s-a insistat cîtuşi de puţin pe intensitatea antrenamentelor, unde antrenorul nu a manifestat exigenţa cuvenită, la polo unde tocmai din cauza acestei mulţumiri de sine echipa s-a aflat la un pas de retrogradare, la tenis, pentatlon modern etc.

Sînt probleme pe care participanţii la şedinţa plenară le-au dezbătut cu simţ de răspundere, în dorinţa sinceră de a contribui la rezolvarea lor cît mai grabnică.

MODESTIE ŞI... ÎNGÎMFARE!

Sînt la C.C.A. sportivi de mare valoare internaţională, ale căror rezultate sînt cunoscute nu numai de sportivii din ţara noastră ci şi de amatorii de sport de peste hotare. Iolanda Balaş, Iosif Sîrbu, Mihai Dănescu, Gheorghe Ioniţă, sînt doar cîţiva dintre sportivii de la C.C.A. care se bucură de multă preţuire în ţară ca şi peste hotare. Sînt sportivi care, deşi au înregistrat de-a lungul anilor performanţe de răsunet muncesc cu aceeaşi exigenţă, dînd în acelaşi timp dovadă de multă modestie. Tocmai această trăsătură caracteristică sportivului de tip nou i-a ajutat să urce necontenit treptele măiestriei sportive, să dobîndească succese cu care se mîndreşte mişcarea sportivă din ţara noastră. In munca unor asemenea sportivi, în comportarea lor, ar trebui să găsească un bun exemplu de urmat şi baschetbaliştii de la C.C.A., care după ce au cucerit timp de patru ani titlul de campioni ai ţării au început să dea vădite semne de îngîmfare, să-şi subaprecieze adversarii. Rezultatele unei asemenea comportări nu pot fi decît negative, aşa cum s-a întîmplat şi în cazul echipei de baschet a C.C.A., care a pierdut unele partide deşi valoarea echipei lor era superioară. Şi la astfel de „surprize" se mai pot aştepta baschetbaliştii de la C.C.A. dacă vor merge pe acest drum...

Credem că tot aici se cuvine să amintim şi alte aspecte negative care au prilejuit o analiză temeinică în darea de seamă şi în discuţiile participanţilor. Este vorba de faptul că printre sportivii C.C.A. se mai găsesc unii care deşi au o valoare tehnică ridicată (şi poate tocmai pentru aceasta!) manifestă atitudini nesportive, de indisciplină în timpul competiţiilor. In cuvîntul său, maestrul emerit al sportului Gheorghe Viziru a luat o poziţie sănătoasă împotriva lipsurilor pe care el însuşi le-a manifestat în repetate rînduri. Credem însă că această analiză va trebui completată cu o ţinută sportivă demnă de titlul de înaltă cinste pe care îl are, acela de maestru emerit al sportului. Participanţii la şedinţa plenară a clubului au criticat pe bună dreptate şi lipsa de respect faţă de antrenori de care dau dovadă unii sportivi cum sînt Romeo Coveianu, Ion Sorin, Eugen Vîlsan etc.

Analiza acestor lipsuri în munca educativă constituie fără îndoială un ajutor preţios pe care aceşti sportivi l-au primit de la tovarăşii lor, ajutor care trebuie să însemne un prilej de îndreptare a lor, de lichidare a unor manifestări nesănătoase.

EXISTĂ TOATE POSIBILITĂŢILE PENTRU OBŢINEREA UNOR NOI ŞI IMPORTANTE SUCCESE

Dezbaterile prilejuite de şedinţa plenară a clubului sportiv al Casei Centrale a Armatei au reliefat dorinţa puternică a activiştilor şi sportivilor, a tehnicienilor şi antrenorilor de a se opri mai mult asupra lipsurilor existente în activitatea unor secţii, de a nu considera frumoasele succese realizate drept un bilanţ, care trebuie să ducă la automulţumire, ci dimpotrivă la mobilizarea tuturor forţelor pentru un progres continuu, firesc, în raport cu condiţiile mereu mai bune pe care partidul şi guvernul le asigură mişcării sportive din ţara noastră.

Felicitînd călduros pe activiştii şi sportivii clubului C.C.A. pentru succesele obţinute, tovarăşul MIRON OLTEANU, vicepreşedinte al Uniunii de Cultură Fizică şi Sport, a subliniat faptul că acest club, care se numără printre cele mai puternice din întreaga ţară, are largi posibilităţi de îmbunătăţire continuă a muncii de pregătire a sportivilor şi prin aceasta de creştere a contribuţiei pe care o aduce la întărirea prestigiului sportiv al patriei noastre. Pentru aceasta însă clubul sportiv C.C.A. trebuie să acorde o atenţie deosebită desfăşurării procesului de instruire-antrenament axat pe cerinţele actuale, să imprime secţiilor, antrenorilor şi sportivilor exigenţă faţă de realizările lor, a căror analiză trebuie şi în viitor făcută în comparaţie cu nivelul performanţelor europene şi mondiale. Tovarăşul MIRON OLTEANU a subliniat în mod deosebit rolul de frunte pe care antrenorul îl are nu numai în desfăşurarea procesului de instruire-antrenament ci şi în munca de educare politică şi cetăţenească a sportivilor.

Aplicînd în viaţă măsurile reieşite din dezbateri, măsuri care au fost concretizate într-un plan de muncă bine orientat, activiştii clubului sportiv C.C.A. vor putea să îndrume activitatea sportivilor pe drumul realizării unor succese şi mai importante, care să contribuie la continua întărire a sportului de performanţă din ţara noastră, care să facă cinste mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră.

Cîteva rînduri pentru antrenori...

A devenit un fapt obişnuit ca în lunile călduroase de vară sau în perioada de iarnă, sute de mii de tineri şi tinere din întreaga ţară să se întîlnească pe stadioane, pe terenurile şi în sălile de sport, pe pîrtii sau patinoare. Marile competiţii de masă cunosc o tot mai largă popularitate; ele angrenează în practicarea sportului un număr mereu crescînd de membri ai U.C.F.S., înlesnesc primii paşi spre această frumoasă activitate a noi şi noi oameni ai muncii.

Cuprinderea sutelor de mii de iubitori ai sportului într-o competiţie de masă de asemenea amploare nu este însă o treabă uşoară şi la reuşita întrecerilor îşi aduc, de fiecare dată, contribuţia numeroşi activişti obşteşti, oameni care răspund cu entuziasm „PREZENT" ori de cîte ori li se cere sprijinul. Dar, spre deosebire de primele mari competiţii de masă, cînd participanţii nu aveau în general o pregătire ridicată pentru concursurile la care se întreceau, în ultimii ani Spartachiada tineretului reuneşte la start tineri şi tinere care doresc să participe la această competiţie dar în acelaşi timp să obţină un cît mai bun rezultat. Cine mai bine decît antrenorii îi pot ajuta pe aceşti tineri entuziaşti să-şi îndeplinească dorinţa? Cine, mai bine decît antrenorii, a căror pregătire şi competenţă sînt atît de apreciate, pot călăuzi paşii celor care, cu dîrzenie şi voinţă, prin muncă perseverentă, vor să urce şi ei primele trepte ale măiestriei sportive?

Este desigur regretabil faptul că prea puţini antrenori se gîndesc — mai ales în lunile de iarnă cînd activitatea unora este oarecum redusă — să sprijine munca asociaţiilor sportive pentru pregătirea participanţilor la Spartachiada de iarnă. Cîtă emulaţie ar produce prezenţa antrenorilor noştri în mijlocul tinerilor sportivi! Cu cîtă dragoste, cu cît respect ar asculta ei îndrumările celor care se ocupă astăzi de pregătirea sportivilor noştri fruntaşi.

Şi, apoi, să discutăm şi un alt aspect. Mulţi tehnicieni, antrenori ai diferitelor echipe, vorbesc despre necesitatea „descoperirii" unor noi elemente talentate, despre întinerirea echipelor... Muncind cu dragoste şi pasiune alături de tinerii sportivi care se pregătesc pentru întrecerile Spartachiadei, mulţi din antrenori vor putea avea pe lîngă satisfacţia de a vedea că şi alţi tineri urmează sfaturile şi îndrumările lor, bucuria de a „descoperi" — poate chiar acolo în fabrica sau uzina unde muncesc — schiorii sau luptătorii, gimnaştii sau halterofilii, patinatorii sau jucătorii de tenis de masă talentaţi pe care, de fapt, numai la asemenea competiţii trebuie să-i caute.

Sînt doar atîtea exemple care ar trebui să-i îndemne spre acest drum...

D. G.

Pe teme actuale

Cum şi-au construit baza sportivă

Terenul de volei din incinta bazei a IX-a „Competrol" din Craiova este o realizare cu care membrii asociaţiei sportive, organizată pe lîngă această întreprindere, se mîndresc pe bună dreptate. Amenajată numai prin muncă voluntară, această bază sportivă a devenit locul de recreare al multor salariaţi ai bazei şi ai unor depozite locale.

Amenajarea acestei baze sportive a fost pornită din iniţiativa unui grup de tineri utemişti care, sprijiniţi de comitetul de întreprindere şi de organizaţia de bază U.T.M., au prestat un număr de 230 ore muncă voluntară. In plus, la finisarea terenului de volei au fost folosite din plin resursele interne. Astfel, zgura a fost transportată cu o maşină a bazei de la fabrica de cărămizi „Victoria", operaţiunea de încărcare şi descărcare fiind efectuată prin muncă voluntară. De asemenea, stîlpii au fost confecţionaţi prin muncă voluntară de tînărul utemist Ion Purcel din 2 ţevi metalice. O contribuţie de seamă la realizarea acestei baze sportive au adus-o indicaţiile tehnice şi îndrumarea permanentă acordată cu multă dragoste de tov. Constantin Zamfirescu activist al consiliului orăşenesc U.C.F.S. Craiova. Alături de el trebuie evidenţiaţi tinerii Ioan Nicolaescu, Constantin Catargiu, Teodor Dumitraşcu şi alţii, care au fost întotdeauna primii atunci cînd se presta muncă voluntară la terenul de volei.

ŞT. GURGUI-coresp.

Spartachiada de iarnă a tineretului

(Urmare din pag. 1)

uneori porneşte cîte un atac, dar apărarea adversă e la post. Contraatacurile sînt fulgerătoare şi eficace totdeodată. Invinge rugbistul. Am uitat însă să vi-i prezentăm: rugbistul se numeşte C. Doderlat şi lucrează la secţia de gospodărie raională „Gh. Gheorghiu-Dej" iar fotbalistul se numeşte Titus Tarbu şi lucrează la aceeaşi unitate.

Au început întrecerile. Pentru început la şah. Vor urma tenisul de masă, trîntele, halterele, gimnastica, apoi sporturile de iarnă. Cu toţii sînt entuziasmaţi. Vor concura cu mult mai mulţi decît anul trecut. E un angajament. Şi muncitorii de la I.S.E.B. se ţin de cuvînt.

Prima mutare. Aspect de la întrecerile de şah disputate luni după-amiază la clubul I.S.E.B.

Foto: B. Ciobanu